

Komşunun Kedisi

– Ahmet TURGUT · 13 Eylül 2010

Özür bile dilerdim, kopana kadar dilim,
Ama siz dinlemeden ne sözler söylediniz.
Madem ihanet ettim, madem ehli değilim,
Artık bana ne minnet, ne emanet ediniz...

Neler geldi başıma vicdanıma uydum da,
Kuyumu kazanları dost yerine koydum da,
Kin kokan ağzınızdan duyduğumu duydum da,
Bilmem burdan gidince daha neler dediniz...

Sitem dolu sesimin ayarını kısarak,
Hata benim aslında, konuşmayı susarak,
Siz yılların zehrini birden bire kusarak,
Hem kendi yerinizi, hem hakkımı yediniz...

Hani sessiz sakindi, hani fil gibi toktu,
Öyleyse süt tasına neden burnunu soktu,
Vallahi o kaşındı benim bir suçum yoktu,
O okkalı tokadı haketmişti kediniz...

Temizliğe koyuldum, maçta gitti, filmde
Sayeniz de fıttırdım halıda pis, kilimde,
Sakın ha elleriniz gezinmesin zilim de,
Bir işiniz düşerse yan komşuya gidiniz...

ahmet turgut atlık

13.09.2010